

Martin Kubát rozezná varhany katedrály sv. Bartoloměje při pátém ročníku Plzeňského varhanního festivalu. Foto: Jaroslav Brož

MIROSLAV MRAZEK

Plzeň – Pátý ročník Plzeňského varhanního festivalu pokračoval 14. května v katedrále svatého Bartoloměje koncertem Martina Kubáta, profesora Církevní konzervatoře v Opavě.

Na úvod jeho programu zněla Mendelssohnova bohatě vrstvená Sonata č. 4 B dur. Českou tvorbu zastupovala nepřilís výrazná varhanní podoba Wiedermannovy písně Ave Maria. Zato ve volné improvizaci na dávný chorální

zpěv k oslavě letnic umělec využil snad všech zvukových

možností velkého katedrálního nástroje. Ze skladeb Regedžela Fantazie a fuga na jméno BACH. Od stejnojmenné Lisztovy kompozice se liší širí členitostí. Vyrůstá z drobného, čtyřtónového motivu a zůstává stále měřítkem nejen modernějšího skladebného výrazu, ale i interpretovy dovednosti. Tím vším vytvořila mohutný závěr koncertu k plně spokojenosti četných návštěvníků.

Neprofesionální scéna

VLADIMÍR GARDAVSKÝ

Plzeň – Neprofesionální divadelní soubor JakoHost obohatil repertoár plzeňského Divadla Dialog nevedlým literárně-hudebním pořadem. Jmenuje se Kompotovaný večer.

Podobně jako ve starších zaprášených sklenicích či v nejčerstvějších kompotech objevujeme směs dobrého ovoce, nabízí zde konferenciér (Ondřej Beněš) lahodný mix divadla, tění a hudby bez ohledu na dobu jejího vzniku. Pasmose zámrové blíží kabaretnu a sou-

v Praze a poukali jsme minulo dobrých přátel, kteří se stali fanoušky naší hudby a čekají, že se zase vrátíme. Takže když nás přitel Petr Vrobel oslovil, jestli bychom letos přjeli zahrát do Plzně, řekli jsme: „Samozřejmě!“ A on pro nás zařídil společný kon-

v roce 2010. Radim uatel na hranice hry na mandolínu a posunuje možnosti hry na tento nástroj vpřed. Je z České republiky, takže navíc zná tradiční hudbu vaší vlasti, ze které často vychází. Pro nás v Americe je tato hudba dost inspirativní.

Radim Zenkl bude zastupovat na pátém koncertě světových mandolinistů v Plzni jak českou, tak i americkou hudbu.

Básniřka křtí v galerii svou cestu bez kompasu

Literární tip

Plzeň – Krajinou bez kompasu se toula ve své nové stejnojmenné knize Tamara Kopřivová. Známá plzeňská básniřka ji pokřtí zítra od 17 hodin ve výstavní sni „13“ Zá-

padočeské galerie v Plzni. Své verše v nové básnické sbírce rozčlenila členka Strédiska západočeských spisovatelů do čtyř oddílů. Nezapomíná v nich na Plzeň, kde žije i pedagogicky působí na Lékařské fakultě. Ve městě či těs-

ně za ním má i svá milovaná místa, k nimž patří například Litice s dominantou kostela a nepřevem opomíjenou zřetelnou středověkého hrádu. Autorčinu básnickou sbírku nazvanou „Krajinou bez kompasu“ doplňují ilustrace

nedávného jubilanta, významného plzeňského grafika Zdenka Světlíka. Při křtu knížky se zítra v prostorách Západočeské galerie rozezní i hudba v podání flétnistky Petry Brabcové a klavíristy Ctibora Otta. (gd)

Zdeněk Jirotka si rozumí s Ivanem Krausem na jevišti Dialogu

bor jim navazuje na své někdejší scénické lepopolo Tichol Začínáme! Tehdy, v roce 2008, čerpá dramaturg ze satirických textů polské proveniencce, nyní jako podklad pro jevištní montáž posloužily povídky či rozhlasové hříčky vyhrané z domácích zdrojů. Pro scénické provedení je textové upravitel Radim Brejcha ve spolupráci s Pavlem Bartou a oba tvůrci mají i největší podíl na kolektivní režii inscenace.

V pomyslné literárně-hudební kavárně je nejprve představen herec, loutkář, scenárista a především spisovatel humoristických povídek Ivan Kraus. Přestože autor od roku 1968 žije v cizině, je i u nás značně populární. Humor skeče Na oběd, v němž si sedmičlenná

Eva Šefřilová a Petr Vodica na scéně Divadla Dialog v Plzni, kde soubor JakoHost uvedl svou novou inscenaci Kompotovaný večer. Foto: Václav Kašpírek

rodina objednává jídlo v restauraci, je laskavý, milé absurdní a něžně ironický. Následující Česká pohádka je již satirou z kapitalistického současnosti. Satirický pohled vrcholil v původní autorské grotesce Jakuba Klimy a Petra Vodici Starý lichvář, při jehož sledování se jenom utvrdíme, že stále žijeme v „Absurdistánu“, ač tolik odlišně od toho někdejšího. Půvabnou retro atmosféru navozuje jevištní provedení dvou předválečných rozhlasových hříček Zdenka Jirotky, autora nesmrtného Saturni-na. Přehnaně vybrané, disťingované chování karikuje Škola společenské výchovy, Zmizení Karla Popelky je zaparodii na detektivní žánr a šestáková literatura.

Divadlo JakoHost patří po herecké stránce k nejlépe vybaveným plzeňským amatérským souborům. Rady kmenových členů (Pavel Bárta, Ondřej Beněš, Radim Brejcha, Jakub Klíma, Eva Šefřilová a Petr Vodica), vystupujících hned v několika přesných a roztořených převtěleních, navíc vydatně posílila hostující Daša Marovićová. Na jednoduše funkční scéně Marka Maroviće, na níž hráci prostor vždy ohraničuje precizní nasvícení Michala Herzoga, dominuje herectví. Produkcí ještě dodává žádoucí „odpich“ živa hudba kolektivní Základní umělecké školy v Třemošné Třemošské školy v Třemošné Třemošské školy v Třemošné Třemošské školy v Třemošné Pamětníkem připomíná zlatou éru Smetáčkoviců či Classic Jazz Collegia.